

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 29.10.1963, sp. zn. 3 Tz 27/63, ECLI:CZ:NS:1963:3.TZ.27.1963.1

Číslo: 9/1964

Právní věta: Podmínky k uložení trestu zákazu činnosti podle § 49 tr. zák. jsou dány jen tehdy, jestliže mezi jednáním pachatele, kterým se dopustil trestného činu a činností, která by měla být zakázána, je přímá souvislost.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 29.10.1963

Spisová značka: 3 Tz 27/63

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy: 140/1961 Sb. § 49

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Rokycanech dne 6. 6. 1963 pravomocně uložil obžalovanému za trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 155 odst. 1 písm. b) tr. zák. vedle trestu nápravného opatření též trest zákazu činnosti řídit motorová vozidla na dobu 18 měsíců.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona výrok rozsudku o zákazu činnosti zrušil.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Rokycanech sp. zn. T 60/63 byl obžalovaný, řidič, uznán vinným trestným činem útoku na veřejného činitele podle § 155 odst. 1 písm. b) tr. zák. a odsouzen podle § 155 odst. 1, § 43 a § 44 tr. zák. k trestu nápravného opatření v trvání jednoho roku se srážkou 20 procent z odměny za práci náležející obžalovanému ve prospěch státu a podle § 49 tr. zák. k trestu zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců. Podle skutkového zjištění okresního soudu dopustil se obžalovaný trestného činu tím, že dne 4. března 1963 v nočních hodinách v pohostinství Jednoty v Borku napadl příslušníka VB, kterého udeřil rukou do obličeje a způsobil mu zranění, které si vyžádalo třídní pracovní neschopnost. K tomuto napadení došlo při tom, když příslušník VB odváděl obžalovaného z hostince k autu, aby jej odvezl na OO VB ke zkoušce krve na alkohol, a obžalovaný se tomuto předvedení vzpíral. Podle zjištění soudu obžalovaný dne 4. března 1963 kolem 18. hod. večer skončil služební jízdu automobilem T 603 a měl se služebním vozem vrátit na své stanoviště v n. p. ŽDH Ejpovice. V Rokycanech se však setkal se spoluzaměstnancem T., kterého

odvezl s manželkou do Broku, který je vzdálen asi 2 km. Zde na něho měl počkat a odvézt jej zpět. Zašel do hostince, kde viděl, že jeho jiný známý oslavuje narození děčka. Zúčastnil se proto též oslavy, při které se pilo dvanáctistupňové pivo. Vzhledem k tomu, že zde měl služební automobil, domluvil se s tímto známým, že u něho přespí a do podniku již ten den automobilem nepojede. V průběhu oslavy však do hostince přišli dva příslušníci VB, kteří chtěli na obžalovaném jako na řidiči příslušné doklady. Poté došlo ke shora vyličenému trestnému činu.

Tento pravomocný rozsudek napadl předseda Nejvyššího soudu stížností pro porušení zákona, ve které namítal, že nebyly splněny podmínky pro uložení trestu zákazu řízení motorových vozidel ve smyslu § 49 odst. 1 tr. zák., neboť obžalovaný byl odsouzen za trestný čin, který s řízením motorových vozidel přímo nesouvisel a navrhl, aby ve zmíněném výroku o trestu zákazu činnosti byl rozsudek okresního soudu zrušen.

Podle § 49 odst. 1 tr. zák. může soud uložit trest zákaz činnosti, dopustil-li se pachatel trestného činu v souvislosti s touto činností. Z povahy tohoto ustanovení vyplývá, že musí jít o přímou souvislost. V posuzovaném případě se obžalovaný nedopustil trestného činu v přímé souvislosti s řízením motorového vozidla, nýbrž v souvislosti se zákrokem příslušníka veřejné bezpečnosti proti němu. Okolnost, že obžalovaný v té době přijel do hostince služebním autem a požíval alkoholické nápoje, není z hlediska podmínek pro uložení trestu zákazu řízení v tomto případě rozhodná, neboť obžalovaný se v souvislosti s tím nedopustil trestného činu. Sám okresní soud ohledně tohoto jednání zjistil a v rozsudku výslovně uvedl, že obžalovaný se domluvil se známým, že u něj zůstane spát do rána a že tedy nazpět z hostince auto již řídit nebude. Napadení příslušníka veřejné bezpečnosti obžalovaným proto, že měl být předveden jako řidič motorového vozidla k odběru krve, aby bylo možno u něho zjistit, zda je podnapilý či nikoli, souvisí s výkonem činnosti obžalovaného řidiče pouze nepřímou, neboť obžalovaný byl kontrolován orgány bezpečnosti pro podezření, že po požití alkoholických nápojů bude pokračovat v řízení motorového vozidla, které stálo před hostincem. Avšak jak bylo zjištěno, obžalovaný takový záměr neměl. Tím nebyl splněn základní předpoklad pro uložení trestu zákazu řízení motorových vozidel. Toto porušení zákona napravil Nejvyšší soud tím, že uvedený nezákonný výrok podle § 269 odst. 2 tr. ř. zrušil.